

บริษัท พรีเมียร์ มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (มหาชน)

Premier Marketing Public Company Limited

ส่วนที่ 1

ข้อมูลสรุป

ส่วนที่ 1

ข้อมูลสรุป

บริษัท พรีเมียร์ มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (มหาชน) หรือ PM จัดทะเบียนจัดตั้งเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2520 ในนาม “บริษัท พรีเมียร์ มาร์เก็ตติ้ง จำกัด” โดยคุณสุวิทย์ โอศถานุเคราะห์ ด้วยทุนจดทะเบียนเริ่มแรก 1 ล้านบาท ในระยะแรกบริษัทอยู่ภายใต้การบริหารของ “บริษัท กลุ่มสุวิทย์คำรห์ จำกัด” ดำเนินธุรกิจด้านการตลาด ส่งเสริมการขาย และจัดจำหน่ายสินค้าประเภทขนมขบเคี้ยว สินค้าอุปโภคบริโภค

ปัจจุบันบริษัทอยู่ภายใต้การบริหารของกลุ่มบริษัทพรีเมียร์ และทีมงานผู้บริหารโดยอาชีพ บริษัทประกอบธุรกิจจัดจำหน่ายและเป็นตัวแทนจำหน่าย สินค้าภายใต้การจำหน่ายและเป็นตัวแทนจำหน่ายของบริษัท แบ่งออกเป็น 5 กลุ่มผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ขนมขบเคี้ยว ผลิตภัณฑ์อาหาร/เครื่องดื่ม ลูกอม ผลิตภัณฑ์ยาและอาหารเสริม และผลิตภัณฑ์ของใช้ส่วนตัวและของใช้ในครัวเรือน โดยสินค้าที่บริษัทจัดจำหน่ายเป็นการจำหน่ายในประเทศทั้งหมด ซึ่งจำหน่ายผ่านช่องทางการจัดจำหน่ายต่างๆ ได้แก่ ช่องทางการจำหน่ายแบบร้านค้าสมัยใหม่หรือโมเดิร์นเทรด (Modern Trade) ช่องทางการจำหน่ายแบบดั้งเดิม (Traditional Trade) และรถขายเงินสด (Cash Van) ซึ่งมีเครือข่ายร้านค้าครอบคลุมกว่า 30,000 แห่งทั่วประเทศ ปัจจุบันบริษัทมีทุนจดทะเบียน 650 ล้านบาท และมีทุนเรียกชำระแล้ว 500 ล้านบาท โดยมีบริษัท พรีเมียร์ ฟิชชั่น แคปิตอล จำกัด (PFC) และบริษัท พรีเมียร์ เพ็ท โปรดักส์ จำกัด (PPP) เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ ซึ่งถือหุ้นในบริษัทร้อยละ 85 และร้อยละ 15 ของทุนที่ออกและเรียกชำระแล้วของบริษัท ตามลำดับ

บริษัทมีเงินลงทุนในบริษัทย่อย 3 แห่ง คือ บริษัท พี.เอ็ม.ฟู๊ด จำกัด (PMF) บริษัท พรีเมียร์ แคนนิ่ง อินดัสตรี จำกัด (PCI) และบริษัท พรีเมียร์ โพรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (PPF) ซึ่งบริษัทถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 99.99 ของทุนที่ออกและเรียกชำระแล้วในแต่ละบริษัท บริษัทย่อยทั้งสามแห่งดำเนินธุรกิจผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหาร ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ปลาเส้นและปลาแผ่นภายใต้ตราสินค้าทาโร ผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าสำเร็จรูปบรรจุถุง (Pouch) และผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าทำเป็นอาหารสำหรับสัตว์เลี้ยง (Pet Food) บรรจุและบรรจุกระป๋อง ซอสพริกและซอสมะเขือเทศ และอาหารสำเร็จรูปแช่แข็ง นอกจากนี้ PFP ยังมีธุรกิจในการรับจ้างแช่เยือกแข็งผลิตภัณฑ์ต่างๆ รับฝากแช่สินค้าในห้องเย็น รวมถึงการให้เช่าพื้นที่ในการผลิตและบรรจุสินค้าให้กับลูกค้า

เมื่อพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของบริษัทและบริษัทย่อย สามารถแบ่งการประกอบธุรกิจหลักได้เป็น 2 ประเภท คือ ธุรกิจจัดจำหน่ายและเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้า และธุรกิจผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหาร โดยมีรายละเอียดการประกอบธุรกิจดังนี้

ธุรกิจจัดจำหน่ายและเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้า ดำเนินการโดยบริษัท โดยบริษัทได้รับการแต่งตั้งให้เป็นตัวแทนจำหน่าย มีค่าตอบแทนและเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือข้อตกลงอย่างเคร่งครัด สินค้าภายใต้การจำหน่ายและเป็นตัวแทนจำหน่ายของบริษัทแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มผลิตภัณฑ์ ได้แก่

- 1) ผลิตภัณฑ์ขนมขบเคี้ยว ได้แก่ ปลาสวรรค์ทาโร ข้าวเกรียบกุ้งคาลบี้ ข้าวเกรียบรูปปลาซีฟิช มันฝรั่งแท่งทอดกรอบแจ็กซ์ ถั่วลิ้นเตาอบกรอบบันบัน ข้าวอบกรอบชินมัย มะขามอบบิว๊ว ตราจี๊ดจ๊าด
- 2) ผลิตภัณฑ์อาหาร/เครื่องดื่ม ได้แก่ ซอสมะเขือเทศและซอสพริกคิงส์คิทเช่น ผักและผลไม้ดองตราแม่จันต์ น้ำผลไม้ และน้ำผลไม้อัดลมตรา BERRI
- 3) ลูกอม ได้แก่ ไอเล่ กอรีฟิน-ซี

- 4) ผลิตภัณฑ์ยาและอาหารเสริม ได้แก่ ยามม ยาธาตุ และผลิตภัณฑ์ดูแลสุขภาพตราไก่เลน ลูกอมโบตัน ลูกอมวันวัน เมื่คอมโบตัน มินท์บอล
- 5) ผลิตภัณฑ์ของใช้ส่วนตัวและของใช้ในครัวเรือน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์แปรง แปรง แปรงหวัดเด็ก แปรงหวัดล้างมือ ครีมน้ำ ออยล์ โลชั่น แชมพูสระผม ภายใต้ตราสินค้า Cussons, Imperial Leather, Carex, Pearl, Premier และ Que

ทั้งนี้บริษัทมีสัดส่วนรายได้จากการจำหน่ายและเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าประเภทนมขบเคี้ยวมากที่สุด หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ 80 ของรายได้รวมของบริษัท

ธุรกิจผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหาร ดำเนินการ โดย PMF PCI และ PFP ซึ่งแต่ละบริษัทมีรายละเอียดการประกอบธุรกิจ ดังนี้

PMF ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายสินค้าประเภทปลาเส้นและปลาแผ่นหรือเป็นที่รู้จักกันในชื่อ **“ปลาสวรรค์ทาโร”** ซึ่งเป็นสินค้าภายใต้ brand ของ PMF โดยผลิตภัณฑ์ของ PMF มีการจำหน่ายในประเทศเกือบทั้งหมด และมีบริษัทเป็นผู้จัดจำหน่ายให้แก่เพียงผู้เดียว

PCI ประกอบธุรกิจหลักเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ปลาทูน่า ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าสำเร็จรูปบรรจุถุง และผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าทำเป็นอาหารสำหรับสัตว์เลี้ยง (Pet Food) บรรจุถุงและบรรจุกระป๋อง โดยนำปลาทูน่าที่ได้จากทั้งในประเทศ และนำเข้าจากต่างประเทศ ผ่านกระบวนการแปรรูป ปรับรสชาติตามคำสั่งซื้อของลูกค้า ภายใต้ตราสินค้าของลูกค้า ซึ่งผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าทั้งหมดจะส่งออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ โดยมีตลาดหลัก คือ ประเทศญี่ปุ่น นอกจากนี้ PCI ยังประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายซอสมะเขือเทศ ซอสพริก ภายใต้เครื่องหมายการค้า **“คิงส์คิทเชน”** ซึ่งผลิตภัณฑ์ซอสจะจำหน่ายในประเทศเป็นหลัก โดยมีบริษัทเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าประเภทซอสให้แก่ PCI

PFP ประกอบธุรกิจผลิตอาหารสำเร็จรูปแช่แข็ง ซึ่งเป็นการแปรรูปวัตถุดิบในการประกอบอาหารเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มจากเดิม (VAP : Value Added Product) อาทิ VAP หน้าคัมยำซีฟูด (Topping หน้ापิชซ่า) และผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปแช่แข็งพร้อมปรุงและพร้อมรับประทาน ได้แก่ ข้าวผัดหน้าเลียบ ข้าวอบเผือก คัมยำกุ้ง ลูกชิ้นปลา ลูกชิ้นเป็ด เป็นต้น โดยเป็นการผลิตตามคำสั่งซื้อของลูกค้า ผลิตภัณฑ์จำหน่ายในประเทศทั้งหมด โดยมีลูกค้าหลัก ได้แก่ ผู้ประกอบการเครือข่ายฟาส์ฟู้ด และซูเปอร์มาร์เก็ต เป็นต้น และ PFP ยังให้เช่าสินทรัพย์ส่วนที่เหลือจากการใช้งาน โดยเป็นการให้เช่าพื้นที่ในการผลิตและบรรจุสินค้าให้กับลูกค้า รวมทั้งการให้บริการรับจ้างแช่เยือกแข็งผลิตภัณฑ์ต่างๆ และรับฝากแช่สินค้าในห้องเย็น

อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจหลักของบริษัทและบริษัทย่อย ได้แก่ อุตสาหกรรมนมขบเคี้ยว และอุตสาหกรรมปลาทูน่า โดยในปี 2550 อุตสาหกรรมนมขบเคี้ยวมีมูลค่าตลาดรวมประมาณ 14,000 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 9 ร้อยละ 13 และร้อยละ 9 ในปี 2548-2550 ตามลำดับ โดยมีนมข้นรูปเป็นผู้ครองส่วนแบ่งตลาดมากที่สุด คือ ร้อยละ 34 รองลงมาได้แก่ มันฝรั่ง ปลาสวรรค์ ถั่ว ข้าวเกรียบกุ้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 33 ร้อยละ 9 ร้อยละ 9 และร้อยละ 6 ของมูลค่าตลาดรวม ตามลำดับ สำหรับแนวโน้มการแข่งขันการให้บริการเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้ผลิตสินค้าโดยเฉพาะสินค้าอุปโภคบริโภคมีความต้องการกระจายสินค้าให้แก่ผู้บริโภคอย่างทั่วถึง จึงมีความจำเป็นต้องว่าจ้างตัวแทนจำหน่ายสินค้าที่มีความชำนาญเฉพาะเป็นผู้ดำเนินการด้านการขายแทนการดำเนินการเอง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการตลาดและลดต้นทุนในการบริหารจัดการ นอกจากนี้การ

แข่งขันของผู้ผลิตขนมขบเคี้ยวต่างๆ อาจต้องพิจารณาปัจจัยแวดล้อมที่อาจจะส่งผลกระทบต่อการเติบโตของตลาดขนมขบเคี้ยวเพิ่มเติม คือ การที่คณะกรรมการอาหารและยา หรือ อย. จะออกมาตรการเข้มงวดกับขนมขบเคี้ยวมากขึ้น เช่น การห้ามทำโฆษณาในรายการเด็ก การติดตามสัญลักษณ์ที่แสดงสินค้าว่าเป็นสินค้าที่บริโภคแล้วอ้วนเป็นรูปคล้ายสัญลักษณ์ไฟจราจร เพื่อแสดงให้เห็นว่าขนมชนิดนี้เหมาะสมกับการบริโภคหรือไม่ และการห้ามแจกของแถมในขนมขบเคี้ยว เป็นต้น จะเป็นปัจจัยสำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อตลาดขนมขบเคี้ยวต่อไปในอนาคต

อุตสาหกรรมปลาหมึกน่ากระป๋องเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญของประเทศ สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศประมาณ 35,000 - 45,000 ล้านบาทต่อปี โดยประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการส่งออกปลาหมึกน่ากระป๋องมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ของโลก ในปี 2549 การส่งออกปลาหมึกน่ากระป๋องมีปริมาณรวม 416,226 ตัน และมูลค่ารวม 40,406 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2548 ที่มีปริมาณรวม 368,619 ตัน และมูลค่ารวม 36,261 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.91 และร้อยละ 11.43 ในส่วนของปริมาณและมูลค่าตามลำดับ สำหรับปี 2550 การส่งออกปลาหมึกน่ากระป๋องมีปริมาณรวม 440,255 ตัน และมูลค่ารวม 44,863 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.77 และร้อยละ 11.03 ในส่วนของปริมาณและมูลค่าตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2549

เมื่อพิจารณาความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ บริษัทและบริษัทย่อยมีความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจที่สำคัญ ดังนี้

- ความเสี่ยงในเรื่องตลาดรองสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ และคุณสมบัติของบริษัทที่ยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์รับหุ้นสามัญเป็นหลักทรัพยจดทะเบียนในเรื่องส่วนของผู้ถือหุ้นและการกระจายการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายย่อย

เนื่องจากการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้งนี้ เป็นการเสนอขายก่อนที่จะได้รับอนุมัติให้นำหุ้นเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (“ตลาดหลักทรัพย์”) ผู้ลงทุนอาจมีความเสี่ยงในเรื่องสภาพคล่อง และการไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นตามที่คาดการณ์ไว้ หากบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้ ซึ่งจะมีผลให้ไม่มีตลาดรองสำหรับการซื้อขายหุ้นสามัญของบริษัท

ทั้งนี้ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 บริษัทและบริษัทย่อยมีส่วนของผู้ถือหุ้น (ขาดทุนเกินทุน) จำนวน (70) ล้านบาท ซึ่งเป็นจำนวนที่ต่ำกว่าตามกฎเกณฑ์การรับหุ้นสามัญเป็นหลักทรัพยจดทะเบียนของตลาดหลักทรัพย์ที่กำหนดคุณสมบัติของบริษัทผู้ยื่นคำขอต้องมีส่วนของผู้ถือหุ้นไม่น้อยกว่า 300 ล้านบาท อย่างไรก็ตามเมื่อปรับปรุงด้วยทุนที่จะเพิ่มขึ้นจากการเสนอขายหุ้นครั้งแรกต่อประชาชน (Initial Public Offering : IPO) จำนวนประมาณ 455 ล้านบาท จะทำให้บริษัทมีส่วนของผู้ถือหุ้นเพียงพอที่จะมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้ ทั้งนี้ บริษัทได้ดำเนินการยื่นขอรับหุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพยจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แล้ว โดยตลาดหลักทรัพย์ได้พิจารณาข้อมูลของบริษัทแล้วเห็นว่า หุ้นสามัญของบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการรับหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิเป็นหลักทรัพยจดทะเบียน ยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการกระจายการถือหุ้นรายย่อยและมูลค่าทุนชำระแล้ว

- ความเสี่ยงจากการไม่ได้รับเงินปันผล

เนื่องจากบริษัทมีผลขาดทุนสะสม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 เป็นจำนวน 501 ล้านบาทซึ่งเป็นผลขาดทุนที่เกิดขึ้นในอดีตในช่วงที่ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 ถึงแม้ว่าบริษัทได้เริ่มฟื้นตัวและมีกำไรสุทธิต่อเนื่องมาตั้งแต่ผลการดำเนินงานปี 2547 - 2550 แต่ก็ยังไม่สามารถลดผลขาดทุนสะสมให้หมดไปได้ การมีผลขาดทุนสะสมดังกล่าวทำให้บริษัทไม่สามารถจ่ายเงินปันผลได้ตามกฎหมาย ประกอบกับบริษัทย่อยทั้ง 3 แห่ง คือ PMF

PCI และ PFP ก็มีผลขาดทุนสะสมเช่นกัน ทำให้บริษัทย่อยทั้ง 3 แห่ง ดังกล่าวไม่สามารถจ่ายเงินปันผลให้กับบริษัทซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นได้

อย่างไรก็ตาม นอกจากความสามารถในการทำกำไรในแต่ละปี เพื่อลดผลขาดทุนสะสมให้หมดไป และสามารถจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นได้แล้ว บริษัทยังมีแนวทางอื่นที่เหมาะสมและไม่กระทบต่อผู้ถือหุ้นมาใช้เพื่อลดผลขาดทุนสะสมลงไปอีก โดยการนำส่วนเกินมูลค่าหุ้นที่จะเกิดขึ้นจากการเสนอขายหุ้น IPO ในครั้งนี้ซึ่งจะมีจำนวนประมาณ 305 ล้านบาท มาลดขาดทุนสะสมได้

- ความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูง

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 บริษัทและบริษัทย่อยมีหนี้สินรวม 1,314 ล้านบาท ในขณะที่มีสินทรัพย์รวม 1,244 ล้านบาท ภาระหนี้สินที่สูงดังกล่าวเป็นผลมาจากภาระหนี้ของบริษัทย่อยแห่งหนึ่ง คือ PMF ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการ โดย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 ภาระหนี้สินของบริษัทย่อย ได้แก่ 1) PMF มีหนี้สินรวมจำนวน 873 ล้านบาท หนี้สินส่วนใหญ่เป็นเงินกู้ยืมระยะยาวจากสถาบันการเงินตามแผนฟื้นฟูกิจการซึ่งมีจำนวน 779 ล้านบาท โดย PMF ต้องชำระหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการให้แก่เจ้าหนี้กลุ่มต่างๆ ให้เสร็จสิ้นภายในเดือนธันวาคม ปี 2558 2) PCI มีภาระเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินเป็นจำนวน 81 ล้านบาท ซึ่งต้องทยอยชำระคืนให้เสร็จสิ้นภายในปี 2553 และ 3) PFP มีหนี้สินรวมจำนวน 11 ล้านบาท โดยหนี้สินทั้งหมดเป็นภาระหนี้สินหมุนเวียนที่ใช้ในกิจการ โดยไม่มีภาระหนี้สินกับสถาบันการเงินแต่อย่างใด ในส่วนของบริษัท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 มีหนี้สินรวมจำนวน 643 ล้านบาท โดยเป็นเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินจำนวน 42 ล้านบาท ซึ่งต้องทยอยชำระคืนเป็นรายไตรมาสจนถึงปี 2557 นอกจากนี้ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 บริษัทมีหนี้สินกับบริษัทย่อย คือ PCI และ PMF รวมจำนวน 120 ล้านบาท ซึ่งต้องทยอยชำระคืนเป็นรายไตรมาสจนถึงปี 2559

ทั้งนี้ PCI และ PMF มีข้อจำกัดในการดำเนินการบางประการตามสัญญากู้ยืมเงิน และ/หรือตามแผนฟื้นฟูกิจการ และแม้ว่า PMF จะมีภาระหนี้สินที่สูง แต่มีผลการดำเนินงานที่ดี โดยเมื่อพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้ของ PMF ที่ผ่านมา จะพบว่า PMF มีกระแสเงินสดเพียงพอต่อการชำระหนี้ได้ตามกำหนดเวลา โดยตลอด ทำให้ภาระหนี้สินของ PMF ลดลงอย่างต่อเนื่อง และมีผลการดำเนินงานที่ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา

- ความเสี่ยงจากการไม่สามารถปฏิบัติตามแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทย่อย

ปัจจุบัน PMF ซึ่งเป็นบริษัทย่อย อยู่ระหว่างการดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการ ตามที่ศาลล้มละลายกลาง ได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2545 โดย PMF เป็นผู้บริหารแผนของตนเอง ซึ่งผู้บริหารแผนมีหน้าที่สิทธิและอำนาจทั้งปวงตามที่กำหนดไว้ในแผนฟื้นฟูกิจการ บริษัทในฐานะผู้ถือหุ้นของ PMF ไม่มีสิทธิในการบริหารจัดการกิจการใดๆ หรือออกเสียงในฐานะผู้ถือหุ้นจนกว่า PMF จะออกจากแผนฟื้นฟูกิจการ เนื่องจาก PMF เป็นผู้บริหารแผนของตนเอง และคณะกรรมการของ PMF บางท่านดำรงตำแหน่งกรรมการของบริษัทด้วย จึงทำให้กรรมการของบริษัทมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แนวทางการบริหารงานใน PMF ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานและการควบคุมดูแลใน PMF เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปตามแผนฟื้นฟูกิจการ

PMF มีภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามแผนฟื้นฟูกิจการ ในการชำระหนี้รวมถึงข้อจำกัดในการก่อหนี้ โดย PMF จะต้องชำระหนี้ตามแผนฟื้นฟูให้แก่เจ้าหนี้กลุ่มต่างๆ ให้เสร็จสิ้นภายในเดือนธันวาคม ปี 2558 ดังนั้นหาก PMF ผิดนัดชำระหนี้ตามที่กำหนดในแผน จะถือว่า PMF เป็นผู้ทำผิดข้อตกลงในแผน และถือว่าหนี้ค้างชำระทั้งหมดที่ยัง

เหลืออยู่ตามข้อตกลงในแผนถึงกำหนดชำระทันที และเจ้าหนี้แต่ละรายสามารถดำเนินการฟ้องบังคับชำระหนี้ที่ถึงกำหนดดังกล่าวต่อ PMF ได้

ทั้งนี้ สืบเนื่องจากผลิตภัณฑ์พลาสติกทำโรของ PMF เป็นผลิตภัณฑ์ที่สร้างรายได้ให้แก่บริษัทกว่าร้อยละ 60 ของยอดขายรวมของบริษัทในปี 2549 และร้อยละ 53 ในปี 2550 หาก PMF ผลิตชำระหนี้ตามที่กำหนดในแผนอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของบริษัทได้ อย่างไรก็ตามที่ผ่านมา PMF มีผลการดำเนินงานที่ดีและมีกระแสเงินสดเพียงพอต่อการชำระหนี้ได้ตามกำหนดมาโดยตลอด รวมทั้งบริษัทอาจพิจารณานำเงินที่ได้รับบางส่วนจากการเสนอขายหุ้น IPO ในครั้งนี้ มาชำระคืนหนี้เงินกู้ยืมของ PMF ซึ่งจะช่วยให้ภาระหนี้ของ PMF ลดลง

- ความเสี่ยงจากการมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายการบริหาร

ปัจจุบันบริษัท พรีเมียร์ ฟิชชั่น แคปิตอล จำกัด (PFC) มีสัดส่วนการถือหุ้นในบริษัทคิดเป็นร้อยละ 100 โดยเป็นการถือหุ้นทางตรงร้อยละ 85 และถือหุ้นทางอ้อมผ่าน PPP (PFC ถือหุ้นร้อยละ 100 ใน PPP) ร้อยละ 15 ของทุนชำระแล้วของบริษัท ตลอดจนมีการส่งตัวแทนดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ และกรรมการ (รวม 2 ท่านจากจำนวนกรรมการทั้งสิ้น 7 ท่าน) ทำให้ผู้ถือหุ้นใหญ่ดังกล่าวสามารถควบคุมนโยบายของบริษัท และการบริหารงาน ตลอดจนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบริษัทในทุกเรื่องที่ต้องใช้มติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น

นอกจากนี้บริษัทและบริษัทย่อยมีการว่าจ้าง PFC ให้ดำเนินการด้านการบริหารและงานสนับสนุนแก่บริษัทและบริษัทย่อย โดยขอบเขตการให้บริการของ PFC ครอบคลุมงานด้านต่างๆ เช่น งานด้านบริหารและนโยบายงานสนับสนุนด้านบัญชีและการเงิน งานพัฒนาธุรกิจและการลงทุน งานด้านทรัพยากรบุคคลและงานประชาสัมพันธ์ เป็นต้น โดยบริษัทและบริษัทย่อยจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ PFC คิดเป็นร้อยละ 23 ของค่าตอบแทนรวมทั้งบริษัทในกลุ่มพรีเมียร์จำนวน 23 บริษัท ต้องจ่ายให้แก่ PFC

ภายหลังการเสนอขายหุ้นเพิ่มทุนต่อประชาชนบริษัท พรีเมียร์ ฟิชชั่น แคปิตอล จำกัด จะถือหุ้นในบริษัททั้งทางตรงและทางอ้อมในสัดส่วนที่ลดลงเหลือร้อยละ 66.92 ของทุนชำระแล้วของบริษัท ซึ่งยังคงเป็นผู้ถือหุ้นที่มีเสียงข้างมากที่สามารถควบคุมมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้เกือบทั้งหมด ยกเว้นเรื่องที่เกี่ยวข้องหรือข้อบังคับบริษัท กำหนดให้ต้องได้รับเสียง 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้น ผู้ถือหุ้นรายอื่นอาจไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องของผู้ถือหุ้นใหญ่เสนอได้

อย่างไรก็ตาม บริษัทมีการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการ โดยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีการกำหนดขอบเขตการดำเนินงาน และการมอบอำนาจให้แก่กรรมการ และผู้บริหารอย่างชัดเจน มีการกำหนดมาตรการทำรายการกับบุคคลที่อาจมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ โดยจำกัดการออกเสียงของผู้ที่เกี่ยวข้อง และมีบุคคลภายนอกที่เป็นอิสระเข้าร่วมในคณะกรรมการเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด เพื่อตรวจสอบถ่วงดุลการตัดสินใจ ทั้งนี้ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ถือหุ้นถึงความโปร่งใสและถ่วงดุลอำนาจในการบริหารงานของบริษัท

- ความเสี่ยงจากการให้บุคคลภายนอกบริหารจัดการทรัพย์สินของบริษัท

เนื่องจากการปรับโครงสร้างหนี้ในกลุ่มบริษัทพรีเมียร์ ทำให้บริษัทเข้าถือหุ้นของบริษัท พรีเมียร์ เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน) (“PE”) ตั้งแต่ปี 2548 ซึ่งปัจจุบันบริษัทมีนโยบายที่จะทยอยจำหน่ายหุ้นดังกล่าว และได้มอบอำนาจให้กรรมการของบริษัทท่านหนึ่ง หรือนางวไลรัตน์ ผ่องจิตต์ ซึ่งเป็นผู้บริหารที่รับผิดชอบในสายงานการเงินและการลงทุนของ PFC เป็นผู้ดำเนินการจำหน่ายหุ้น PE ทั้งนี้ก่อนการทยอยจำหน่ายหุ้น บริษัทถือหุ้น PE

จำนวน 178.13 ล้านหุ้น คิดเป็นร้อยละ 22.27 ของทุนชำระแล้วของ PE และ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 บริษัทถือหุ้น PE จำนวน 145.76 ล้านหุ้น คิดเป็นร้อยละ 18.22 ของทุนชำระแล้วของ PE

การมอบอำนาจดังกล่าวทำให้บริษัทอาจมีความเสี่ยงจากการให้บุคคลภายนอกซึ่งไม่ใช่กรรมการและพนักงานของบริษัท เป็นผู้บริหารจัดการทรัพย์สินของบริษัท อย่างไรก็ตาม เนื่องจาก PFC ดำเนินการด้านบริหารและงานสนับสนุนให้แก่บริษัท ตามสัญญาว่าจ้างบริหารและให้คำปรึกษาธุรกิจที่ทำกับบริษัท โดยผู้รับมอบอำนาจเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญด้านหลักทรัพย์และการลงทุน การตัดสินใจจำหน่ายหุ้นในแต่ละครั้งจะใช้เกณฑ์ราคาตลาด โดยคำนึงถึงผลตอบแทนที่เหมาะสมและผลประโยชน์สูงสุดของบริษัท ที่ผ่านมามีการรายงานความคืบหน้า รวมทั้งผลกำไรที่เกิดขึ้นจากการจำหน่ายหุ้น PE ให้แก่ฝ่ายจัดการของบริษัทครบถ้วนมาโดยตลอด และไม่เคยมีความเสียหายใดๆ เกิดขึ้นจากการจำหน่ายหุ้นดังกล่าว

ความเสี่ยงจากการประกอบธุรกิจ

ธุรกิจการจัดจำหน่ายสินค้า

- ความเสี่ยงจากการไม่ได้รับการต่ออายุสัญญาตัวแทนจำหน่ายสินค้า

สัญญาตัวแทนจำหน่ายสินค้าเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับธุรกิจด้านจัดจำหน่ายสินค้า โดยสัญญาของบริษัทมีอายุ 3-5 ปี และมีการกำหนดเงื่อนไขในการต่ออายุสัญญาไว้อย่างชัดเจน ทั้งที่สามารถต่ออายุสัญญาได้โดยอัตโนมัติคราวละ 1 ปี หรือสามารถขอต่ออายุสัญญาได้ภายใต้การเจรจาเงื่อนไขและผลตอบแทนตามที่ตกลงกัน ซึ่งทำให้บริษัทอาจมีความเสี่ยงจากการที่คู่สัญญาไม่ต่ออายุสัญญาหรือขอยกเลิกสัญญาเมื่อครบกำหนดของสัญญา หรืออาจมีโอกาที่คู่สัญญาจะขอเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขหรือข้อกำหนดของสัญญาที่ทำให้บริษัทเสียผลประโยชน์หรือได้รับผลตอบแทนที่ลดลง

อย่างไรก็ตาม บริษัทมีความเสี่ยงดังกล่าวลดลงจากการจัดจำหน่ายสินค้าของบริษัทหรือสินค้าที่ผลิตโดยบริษัทในกลุ่ม ได้แก่ ปลายทางท่าเรือ และซอสคิงส์ คิทเชน ซึ่งผลิตโดยบริษัทย่อย คือ บริษัท พี.เอ็ม.ฟู๊ด จำกัด และบริษัท พรีเมียร์ แกลนนิ่ง อินดัสตรี จำกัด ตามลำดับ ลูกอมคอรี่ฟิน-ซี ซึ่งบริษัทเป็นเจ้าของตราสินค้า สินค้าประเภทข้าวเกรียบกุ้ง มันฝรั่งทอดกรอบ และถั่วลิสงเคลือบกรอบของบริษัท คาลบี้ธนาวัฒน์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่บริษัทย่อยคือ PCI ร่วมลงทุนในสัดส่วนประมาณร้อยละ 19 และถือเป็นพันธมิตรทางธุรกิจกับบริษัท

สำหรับสินค้าที่บริษัทเป็นตัวแทนจำหน่ายให้แก่ผู้ผลิตภายนอกนั้น ในปี 2550 มีสัดส่วนรายได้จากการจัดจำหน่ายประมาณร้อยละ 10 ของรายได้รวมของบริษัทและบริษัทย่อย ซึ่งหากบริษัทไม่ได้รับการต่อสัญญาจากผู้ผลิตสินค้านั้น อาจส่งผลกระทบต่อรายได้จากธุรกิจจัดจำหน่ายสินค้าได้ในระดับหนึ่ง

ในระหว่างที่ผ่านมามีบริษัทได้รับความไว้วางใจให้ต่ออายุสัญญา รวมทั้งได้รับอัตราผลตอบแทนที่เหมาะสมมาโดยตลอด และมีการสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ผลิตหรือเจ้าของสินค้าอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้บริษัทอาจได้รับความเสี่ยงหากเจ้าของสินค้าซึ่งเป็นผู้ผลิตสินค้าจะเข้ามาทำการตลาดและจำหน่ายสินค้าของตัวเองโดยไม่ผ่านตัวแทนจำหน่าย ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวหากผู้ผลิตต้องการจะทำ ก็จำเป็นต้องมีการลงทุนเพิ่ม เพื่อสร้างเครือข่ายการจัดจำหน่ายทั่วประเทศด้วยตัวเอง โดยเฉพาะการจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคที่ต้องกระจายสินค้าไปยังกลุ่มผู้บริโภคทั่วประเทศ ต้องอาศัยช่องทางการจัดจำหน่ายและฐานลูกค้าที่กว้าง รวมทั้งบุคลากรจำนวนมาก ซึ่งต้องลงทุนในมูลค่าที่สูง และต้องมีขนาดธุรกิจที่มากพอจึงจะคุ้มกับการลงทุน

อย่างไรก็ตาม บริษัทตระหนักถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากความเสียดังกล่าว บริษัทจึงสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ผลิตหรือเจ้าของสินค้าอย่างต่อเนื่อง มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างสม่ำเสมอ มีความร่วมมือในการพัฒนาและเพิ่มคุณภาพของสินค้า รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นว่าสินค้าที่บริษัทจัดจำหน่ายจะได้รับการดูแลอย่างดี โดยเล็งถึงประโยชน์ร่วมกันในระยะยาว ซึ่งตลอดระยะเวลาการทำธุรกิจที่ผ่านมา บริษัทได้รับความไว้วางใจจากผู้ผลิตหรือเจ้าของสินค้ามาโดยตลอด และบริษัทยังได้หาโอกาสที่จะเพิ่มการให้บริการแก่ผู้ผลิตหรือเจ้าของสินค้ารายใหม่ เพื่อเพิ่มรายได้และกำไรให้แก่บริษัทในอนาคตด้วย

- **ความเสี่ยงจากสินค้าเก่าหรือหมดอายุ**

สินค้าที่บริษัทเป็นตัวแทนจำหน่ายกว่าร้อยละ 90 เป็นสินค้าเพื่อการบริโภค ซึ่งคุณภาพของสินค้าจะสัมพันธ์กับอายุของสินค้า บริษัทจึงมีความเสี่ยงหากสินค้าหมดอายุลงก่อนที่จะจำหน่ายสินค้าให้แก่ลูกค้า โดยในปี 2550 บริษัทได้มีการตัดจำหน่ายสินค้าที่มีอายุเกินกำหนดจำนวน 5.41 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.19 ของรายได้รวมของบริษัทและบริษัทย่อย ทั้งนี้เพื่อให้อุ่นใจในความสะดวกใหม่ของสินค้า บริษัทมีการกำหนดนโยบายและระบบในการบริหาร ควบคุม การหมุนเวียนของสินค้าที่วางจำหน่ายตามร้านค้าต่างๆ ให้มีอายุ (shelf life) ไม่เกิน 4 เดือน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่สั้นกว่าวันหมดอายุที่ระบุบนสินค้า รวมทั้งให้พนักงานขายสินค้าออกสำรวจสินค้าตามร้านค้าต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบความเคลื่อนไหวของสินค้าและเป็นการควบคุมดูแลอายุของสินค้าให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดดังกล่าว ซึ่งที่ผ่านมาบริษัทไม่เคยประสบปัญหาหรือการถูกร้องเรียนจากผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าเก่าหรือหมดอายุ

- **ธุรกิจการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหาร**

- **ความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาและปริมาณวัตถุดิบ**

ผลิตภัณฑ์ของบริษัทย่อยต้องพึ่งพาวัตถุดิบหลัก ได้แก่ ปลาทูน่า กุ้ง ปลาหมึก และเนื้อปลาสดแช่แข็งซึ่งทำมาจากปลาไส้กอก และปลาเกะ เป็นต้น วัตถุดิบดังกล่าวมาจากธรรมชาติที่มีปริมาณขึ้นกับฤดูกาล สภาพดินฟ้าอากาศ ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ภัยธรรมชาติ เป็นต้น รวมทั้งราคามีการขึ้น/ลงตามปริมาณอุปสงค์และอุปทานในตลาด และหากมีเหตุการณ์เก็งกำไรของราคาวัตถุดิบ จะทำให้ราคามีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อันมีผลต่อต้นทุนการผลิตของบริษัทย่อย ซึ่งการบริหารต้นทุนวัตถุดิบอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยลดความเสี่ยงจากความผันผวนของวัตถุดิบลงได้ โดยในการสั่งซื้อวัตถุดิบ

วัตถุดิบดังกล่าวบริษัทย่อยจัดหาจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยปลาทูน่าซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักของบริษัทย่อย (PCI) จัดหาจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 37 : 63 ในปี 2549 และปี 2550 ซึ่งปลาทูน่าในประเทศจะสั่งซื้อจากแปปลาและพ่อค้าคนกลางหลายรายในแถบจังหวัดชายฝั่งทะเลอ่าวไทยและทะเลอันดามัน สำหรับปลาทูน่าที่นำเข้าจากต่างประเทศ ส่วนใหญ่เป็นปลาทูน่าครีบลีง (Yellow Fin Tunas) โดยลูกค้ารายใหญ่รายหนึ่ง คือ Nichimo จะเป็นผู้จัดหาวัตถุดิบให้ตามข้อตกลงในสัญญาว่าจ้างผลิต ซึ่งในปี 2549 - 2550 PCI มีมูลค่าการสั่งซื้อปลาทูน่าจาก Nichimo คิดเป็นร้อยละ 63 และร้อยละ 62 ของมูลค่าการสั่งซื้อปลาทูน่าทั้งหมดที่ใช้ในการผลิต ซึ่งปลาทูน่าส่วนที่สั่งซื้อจาก Nichimo จะไม่มีความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาปลา เนื่องจาก PCI สามารถขายสินค้ากลับไปให้แก่ Nichimo ในราคาต้นทุนบวกกำไร ดังนั้นความผันผวนของราคาปลาที่จะส่งผลกระทบต่อ PCI จะเป็นส่วนที่ PCI จัดหาเองประมาณร้อยละ 37 - 38 ของมูลค่าการสั่งซื้อปลาทูน่าทั้งหมดที่ใช้ในการผลิต

วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารของบริษัทย่อย (PFP) ได้แก่ กุ้ง ปลาหมึก เป็นต้น จัดหาจากในประเทศทั้งหมด โดยการสั่งซื้อจากพ่อค้าคนกลางหลายรายแถบอำเภอมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งที่ผ่านมา PFP มีมูลค่าการสั่งซื้อเป็นจำนวนมากทำให้ไม่ค่อยประสบปัญหาความผันผวนของราคาวัตถุดิบ นอกจากนี้ เนื้อปลาบดแช่แข็ง (SURIMI) ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตปลาเส้น (ปลาสวรรค์ทาโร) ของบริษัทย่อยอีกแห่งหนึ่ง (PMF) จะสั่งซื้อจากผู้ผลิตหลายรายในประเทศ โดยกระจายการสั่งซื้อไปตามแหล่งวัตถุดิบในหลายจังหวัดแถบชายฝั่งทะเลอ่าวไทย อันดามัน และชายฝั่งทะเลตะวันออก ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร สมุทรปราการ ตรัง และปัตตานี เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการแข่งขันและเป็นการลดความเสี่ยงกรณีการขาดแคลนวัตถุดิบ

ในการสั่งซื้อวัตถุดิบดังกล่าวบริษัทย่อยจะติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานะของวัตถุดิบต่างๆอย่างใกล้ชิด ประกอบกับประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการดำเนินธุรกิจมาเป็นเวลานาน ทำให้สามารถคาดการณ์และตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วในสถานการณ์ต่างๆ นอกจากนี้บริษัทย่อยมีการวางแผนการผลิตและสำรองวัตถุดิบให้เพียงพอสำหรับการผลิตในปริมาณและราคาที่เหมาะสม

- ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน

บริษัทย่อย (PCI) มีรายได้จากการส่งออกร้อยละ 39 และร้อยละ 36 ของรายได้รวมของบริษัทและบริษัทย่อยในปี 2549 - 2550 ตามลำดับ โดยบริษัทย่อย (PCI) มีการจำหน่ายในต่างประเทศเป็นหลัก ผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าของ PCI ส่งออกไปจำหน่ายในต่างประเทศมีมูลค่าคิดเป็นร้อยละ 97 ของรายได้รวมของ PCI ในปี 2549 - 2550 (รายได้ส่วนที่เหลือมาจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ซอส ซึ่งมีการจำหน่ายในประเทศเป็นหลัก) ทำให้รายได้ที่ได้รับส่วนใหญ่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศซึ่งมีเงินดอลลาร์สหรัฐเป็นหลัก ดังนั้น PCI จึงมีความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน ในกรณีที่อัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวนมากจะส่งผลกระทบต่อราคากำหนดราคาขาย และหากค่าเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นรายได้จากการส่งออกของบริษัทย่อยเมื่อแปลงค่าเป็นเงินบาทจะลดลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อรายได้และกำไร

ทั้งนี้ ในปี 2549 และปี 2550 PCI มีต้นทุนการนำเข้าวัตถุดิบคิดเป็นร้อยละ 45 และร้อยละ 47 ของต้นทุนการผลิตรวมของ PCI หรือคิดเป็นร้อยละ 29 และ 31 ของต้นทุนการผลิตรวมของบริษัทและบริษัทย่อย ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม PCI ได้มีการติดตามข่าวสารที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด รวมทั้งได้พิจารณาทำสัญญาซื้อขายอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้า (Forward Contract) เพื่อป้องกันความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งสามารถช่วยลดความเสี่ยงดังกล่าวได้ในระดับหนึ่ง โดยในปี 2549 และปี 2550 บริษัทและบริษัทย่อยมีกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนจำนวน 10.45 ล้านบาท และ 9.13 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.40 ร้อยละ 0.33 ของรายได้รวมบริษัทและบริษัทย่อย ตามลำดับ

- ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงลูกค้ารายใหญ่และตลาดส่งออกในประเทศญี่ปุ่น

ผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าเกือบทั้งหมดของบริษัทย่อย (PCI) จำหน่ายไปยังต่างประเทศ ซึ่งคิดเป็นประมาณร้อยละ 36 - 39 ของรายได้รวมบริษัทและบริษัทย่อย โดยเกือบทั้งหมดเป็นการส่งออกไปยังประเทศญี่ปุ่น ดังนั้นบริษัทย่อยอาจได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการค้าของประเทศญี่ปุ่น หรือผลกระทบในกรณีที่เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในประเทศดังกล่าว ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้ของบริษัทย่อย โดยที่ผ่านมาไม่เคยประสบปัญหาดังกล่าว

ลูกค้ารายใหญ่ในประเทศญี่ปุ่น คือ Nichimo (ในปี 2550 PCI มียอดส่งออกไปยัง Nichimo คิดเป็นร้อยละ 19.13 ของรายได้รวมบริษัทและบริษัทย่อย) ซึ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ในประเทศญี่ปุ่น มีการค้าขายกับ PCI เป็น

ระยะเวลานาน ทำให้บริษัทเชื่อมั่นว่าโอกาสที่จะสูญเสียลูกค้ารายดังกล่าวมีน้อย โดย PCI และ Nichimo มีสัญญาว่าจ้างผลิตระหว่างกัน มีการซื้อ-ขายสินค้าและวัตถุดิบระหว่างกัน นอกจากนี้ยังมีการร่วมพัฒนาและคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อเพิ่มยอดขายให้แก่ PCI โดยที่ผ่านมายอดการจำหน่ายสินค้าให้แก่ Nichimo มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด คิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 21 และร้อยละ 5 ในปี 2549 และปี 2550 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามบริษัทขอยืนยันได้มีการติดตามภาวะเศรษฐกิจข้อมูลทางการค้า และการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายนำเข้าต่างๆ ของประเทศญี่ปุ่นอย่างใกล้ชิด ตลอดจนศึกษาถึงผลกระทบที่อาจมีขึ้นเพื่อเตรียมการป้องกันหรือแก้ไขให้ทันกับเหตุการณ์ รวมถึงมุ่งเน้นด้านคุณภาพความปลอดภัยทางอาหาร และพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีมาตรฐานและคุณภาพสูง

บริษัทและบริษัทย่อยมีรายการระหว่างกันที่สำคัญที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่อาจมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ในระยะเวลาที่ผ่านมา โดยเป็นรายการระหว่างกันที่เป็นรายการธุรกิจปกติหรือรายการสนับสนุนธุรกิจปกติ ได้แก่ การซื้อสินค้าเพื่อนำไปจำหน่ายต่อ การตัดจ่ายสิทธิการเช่า การรับบริการตามสัญญาบริการ การว่าจ้างบริหารตามสัญญาว่าจ้างบริหารและให้คำปรึกษาธุรกิจ การรับบริการตามสัญญาบริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การเช่ารถยนต์เพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจ และการขายผลผลิตทางการค้า เป็นต้น สำหรับรายการระหว่างกันที่ไม่ใช่รายการธุรกิจปกติหรือรายการสนับสนุนธุรกิจปกติ ได้แก่ รายการซื้อขายเงินลงทุนในบริษัทย่อย เพื่อปรับโครงสร้างการถือหุ้นในกลุ่มบริษัท รายการเงินลงทุนในลูกหนี้ที่รับซื้อ ซึ่งเกิดจากการซื้อหนี้ของบริษัทที่เกี่ยวข้องจากเจ้าหนี้เดิม (รายละเอียดของรายการระหว่างกันอยู่ในส่วนที่ 2 ข้อ 11.1 สรุปรายละเอียดรายการระหว่างกัน) ทั้งนี้รายการระหว่างกันที่ผ่านมาของบริษัทและบริษัทย่อย มีเกณฑ์การกำหนดราคาอย่างมีหลักการ และเหตุผลอย่างชัดเจน โดยเทียบเคียงได้กับราคาตลาด

ในปลายปี 2549 บริษัทได้มีการปรับโครงสร้างการถือหุ้นภายในกลุ่มบริษัท โดยการขายเงินลงทุนทั้งหมดใน PPP ให้แก่ PFC ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของบริษัท ในมูลค่ารวม 313.8 ล้านบาท พร้อมกับการซื้อหุ้นทั้งหมดของ PCI และ PFP จาก PPP ในมูลค่ารวม 295.4 ล้านบาท (ในขณะนั้น PPP ถือหุ้นทั้งหมดของ PCI PFP และ PMF) อย่างไรก็ตามในวันที่ 31 สิงหาคม 2550 บริษัทได้ซื้อหุ้นทั้งหมดของ PMF จาก PPP กลับมา ในราคา 60 ล้านบาท ทั้งนี้การปรับโครงสร้างดังกล่าวไม่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการปรับโครงสร้างที่เป็นการรวมกิจการที่อยู่ภายใต้การควบคุมเดียวกัน บริษัทได้บันทึกผลแตกต่างจากการจัดโครงสร้างการดำเนินธุรกิจของกลุ่มบริษัทไว้ในส่วนของผู้ถือหุ้นตามงบการเงินรวมเป็นจำนวน (143) ล้านบาท ส่งผลให้ส่วนของผู้ถือหุ้นตามงบการเงินรวมลดลง โดยส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 มีค่าติดลบเป็นจำนวน (70) ล้านบาท

ทั้งนี้ เนื่องจากการปรับโครงสร้างการถือหุ้นดังกล่าวข้างต้นถือเป็นการรวมกิจการที่อยู่ภายใต้การควบคุมเดียวกัน ดังนั้น บริษัทจึงได้จัดทำงบเสมือนงบการเงินประจำปี 2549 ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการเปรียบเทียบ โดยได้แสดงให้เห็นถึงฐานะการเงินของบริษัทและบริษัทย่อย ณ สิ้นปี 2549 ภายใต้สมมติฐานว่า PMF ที่บริษัทขายออกไปในปลายปี 2549 และซื้อกลับเข้ามาในไตรมาส 3 ปี 2550 เป็นบริษัทย่อยของบริษัทมาโดยตลอด ดังนั้น งบเสมือนงบการเงินรวมในปี 2549 จึงได้รวมรายการสินทรัพย์และหนี้สินของ PMF ทั้งหมดเข้ามา ซึ่งแตกต่างจากงบการเงินรวมในส่วนของงบดุลรวม ณ สิ้นปี 2549 ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชี ที่ไม่ได้รวมฐานะการเงินของ PMF ด้วย ซึ่งผู้ลงทุนสามารถอ้างอิงงบเสมือนงบการเงินรวมในการพิจารณาและวิเคราะห์ถึงฐานะการเงินของบริษัทและบริษัทย่อยในปัจจุบันได้

สำหรับผลการดำเนินงานและฐานะการเงิน บริษัทและบริษัทย่อยมีผลกำไรสุทธิในปี 2547-2550 จำนวน 18 ล้านบาท 153 ล้านบาท 148 ล้านบาท และ 293 ล้านบาท ตามลำดับ โดยกำไรสุทธิที่เพิ่มขึ้นมากในปี 2548 ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากบริษัทย่อยมีกำไรจากการซื้อหนี้คืนจำนวน 57 ล้านบาท เทียบกับในปี 2547 ที่มีกำไรจากการซื้อหนี้คืนจำนวน 1 ล้านบาท หากไม่รวมกำไรจากการซื้อหนี้คืนดังกล่าว บริษัทและบริษัทย่อยจะมีกำไรจากธุรกิจหลักในปี 2547-2549 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยมีจำนวนเท่ากับ 17 ล้านบาท 96 ล้านบาท และ 148 ล้านบาท ตามลำดับ ซึ่งกำไรจากธุรกิจหลักที่เพิ่มขึ้นในปี 2548 เป็นผลมาจากอัตรากำไรขั้นต้นที่เพิ่มขึ้น และกำไรจากธุรกิจหลักที่เพิ่มขึ้นในปี 2549 เป็นผลมาจากการขายตัวของรายได้จากการขาย รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของอัตรากำไรขั้นต้น

สำหรับในปี 2550 บริษัทและบริษัทย่อยมีกำไรสุทธิเป็นจำนวน 293 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2549 ที่มีจำนวน 148 ล้านบาท กำไรสุทธิที่เพิ่มขึ้นมากมีสาเหตุหลักมาจากบริษัทมีกำไรจากการจำหน่ายเงินลงทุนในบริษัทร่วมและมีรายได้จากการกลับรายการค่าเผื่อการด้อยค่าของเงินลงทุน ซึ่งไม่ได้เป็นกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานปกติรวมกันเป็นจำนวน 86 ล้านบาท หากไม่รวมรายการดังกล่าวจะส่งผลให้มีกำไรสุทธิจำนวน 207 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 37.20 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนซึ่งเป็นผลมาจากการขายตัวของรายได้จากการขายและบริการ อัตรากำไรขั้นต้นที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับภาวะดอกเบี้ยจ่ายที่ลดลง

ในการวิเคราะห์ฐานะการเงินของบริษัทและบริษัทย่อย ณ สิ้นปี 2547-2548 และ ณ สิ้นปี 2550 จะอ้างอิงจากงบดุลรวมที่ผ่านการตรวจสอบและสอบทานจากผู้สอบบัญชี สำหรับ ณ สิ้นปี 2549 จะวิเคราะห์อ้างอิงจากงบดุลซึ่งเป็นงบเสมือนงบการเงินรวมที่จัดทำโดยบริษัท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นถึงฐานะการเงินของบริษัทและบริษัทย่อย ณ สิ้นปี 2549 เสมือนมี PMF เป็นบริษัทย่อยมาโดยตลอด สินทรัพย์รวมของบริษัทและบริษัทย่อย ณ สิ้นปี 2547-2550 มีจำนวน 944 ล้านบาท 1,017 ล้านบาท 1,261 ล้านบาท และ 1,244 ล้านบาท ตามลำดับ ในปี 2547-2549 สาเหตุหลักของการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์รวมมาจากการเพิ่มขึ้นของเงินลงทุน และสินทรัพย์ถาวรที่มีการประเมินราคาเพิ่มขึ้น สำหรับ ณ สิ้นปี 2550 สินทรัพย์รวมลดลงเล็กน้อย มีสาเหตุหลักมาจากการได้รับชำระคืนเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทที่เกี่ยวข้องกัน หนี้สินรวมของบริษัทและบริษัทย่อย ณ สิ้นปี 2547 - 2550 มีจำนวน 1,756 ล้านบาท 1,682 ล้านบาท 1,529 ล้านบาท และ 1,314 ล้านบาท ตามลำดับ หนี้สินรวมลดลงอย่างต่อเนื่อง เป็นผลจากการจ่ายชำระคืนเงินกู้ยืมระยะยาวทั้งในส่วนที่ปรับโครงสร้างหนี้และเงินกู้ยืมระยะยาวจากสถาบันการเงิน ประกอบกับการจ่ายชำระคืนเจ้าหนี้แฟคตอริง

ส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทและบริษัทย่อย ณ สิ้นปี 2547-2550 มีจำนวน (812) ล้านบาท (665) ล้านบาท (267) ล้านบาท และ (70) ล้านบาท ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของส่วนของผู้ถือหุ้นในช่วงที่ผ่านมา มีสาเหตุมาจากบริษัทและบริษัทย่อยมีผลกำไรอย่างต่อเนื่องจากการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งในปี 2549 บริษัทได้จัดให้มีการประเมินราคาสินทรัพย์ถาวร โดยผู้ประเมินราคาอิสระ และได้บันทึกส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ในส่วนของผู้ถือหุ้น นอกจากนี้ ในปี 2549-2550 บริษัทได้บันทึกรายการ “ผลแตกต่างของการจัดโครงสร้างการดำเนินธุรกิจของกลุ่มบริษัท” เป็นจำนวน (83) ล้านบาท และ (143) ล้านบาท ตามลำดับ เพิ่มเข้าไปในส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งเป็นผลจากการปรับโครงสร้างการถือหุ้นภายในกลุ่มบริษัท

ปัจจัยและอิทธิพลหลักที่อาจมีผลต่อการดำเนินงานและฐานะการเงินในอนาคตของบริษัทและบริษัทย่อย ได้แก่ 1) ในไตรมาส 1 ปี 2551 บริษัทย่อย (PMF) ได้จ่ายชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้สถาบันการเงินบางรายก่อนกำหนด โดยจ่ายชำระเป็นจำนวน 126 ล้านบาท จากมูลหนี้เงินต้นจำนวน 211 ล้านบาท ส่งผลให้ PMF มีกำไรจากการจ่ายชำระหนี้ก่อนกำหนดเป็นจำนวน 85 ล้านบาท โดย PMF จะรับรู้กำไรดังกล่าวทั้งจำนวนในไตรมาส 1 ปี 2551 นอกจากนี้ การ

จ่ายชำระหนี้ดังกล่าวจะส่งผลให้ภาระหนี้สินของ PMF ลดลง 2) การนำเงินที่ได้จากการเสนอขายหุ้น IPO ในครั้งนี้ มาชำระคืนเงินกู้ยืมระยะยาวของบริษัทและบริษัทย่อยเป็นจำนวนเงินประมาณ 365 ล้านบาท ซึ่งจะทำให้ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยลดลงและจะส่งผลให้บริษัทและบริษัทย่อยมีผลกำไรและฐานะการเงินที่ดีขึ้น 3) การได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้เนื่องจากผลขาดทุนสะสมในอดีตสำหรับปี 2551-2554 ของ PMF และ PFP ประกอบกับการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากการส่งเสริมการลงทุนของ PMF โดยปัจจุบันอยู่ในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับกำไรสุทธิในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติ ซึ่งสิทธิประโยชน์ดังกล่าวจะหมดลงในปี 2554 4) โอกาสในการได้กำไรจากการจำหน่ายเงินลงทุนใน บริษัท พรีเมียร์ เอ็นเตอร์ไพรซ์ จำกัด (มหาชน) (PE) โดย ณ สิ้นปี 2550 บริษัทมีเงินลงทุนใน PE จำนวนประมาณ 146 ล้านบาท หากบริษัทสามารถจำหน่ายหุ้น PE ได้ทั้งหมด จะทำให้บริษัทอาจมีกำไรจากการจำหน่ายเงินลงทุนเป็นจำนวนเงินประมาณ 139 ล้านบาท (คำนวณโดยอ้างอิงจากราคาตลาดของหุ้น PE ณ วันที่ 30 เมษายน 2551 ที่เท่ากับ 1.20 บาทต่อหุ้น และราคาทุนเฉลี่ยของหุ้น PE ที่ 0.25 บาทต่อหุ้น) อย่างไรก็ตาม PE ยังมีภาระหนี้ที่ค้างชำระกับบริษัทในส่วนของบัญชีเงินลงทุนในลูกหนี้ที่รับซื้อเป็นจำนวน 60.2 ล้านบาท ดังนั้นบริษัทจึงมีความเสี่ยงหาก PE ไม่สามารถชำระหนี้จำนวนดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ตามตารางการชำระหนี้บริษัทจะได้รับชำระหนี้จาก PE คืนทั้งหมดภายในปี 2558

สรุปข้อมูลเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนจำนวน 150,000,000 หุ้น (คิดเป็นร้อยละ 23.08 ของหุ้นที่เรียกชำระแล้วภายหลังการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนครั้งนี้) มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท ในราคาเสนอขายหุ้นละ 3.10 บาท ราคาเสนอขายหุ้นต่อประชาชนคิดเป็นอัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไรต่อหุ้น (P/E ratio) เท่ากับ 9.69 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับ P/E ratio เฉลี่ยของหุ้นสามัญที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Agro & Food Industry) หมวดยาและเครื่องดื่ม (Food & Beverage) ณ วันที่ 12 พฤษภาคม 2551 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 18.83 เท่า โดยบริษัทมีวัตถุประสงค์ที่จะนำเงินที่ได้จากการเสนอขายหุ้นในครั้งนี้ (สุทธิจากค่าใช้จ่ายต่างๆ) เป็นจำนวนเงินประมาณ 451.61 ล้านบาท เพื่อใช้ชำระคืนเงินกู้ยืมจำนวนประมาณ 365 ล้านบาท และใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนจำนวนประมาณ 86.61 ล้านบาท และในการเสนอขายหุ้นครั้งนี้ บริษัท พรีเมียร์ เฟ็ด โพรดักส์ จำกัด ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทมีความประสงค์ที่จะเสนอขายหุ้นเดิมของบริษัทจำนวน 65,000,000 หุ้น คิดเป็นร้อยละ 10.00 ของหุ้นที่เรียกชำระแล้วทั้งหมดภายหลังการเพิ่มทุนดังกล่าวข้างต้น โดยบริษัทจะดำเนินการนำหุ้นสามัญทั้งหมดเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป

ทั้งนี้เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2551 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้อนุญาตให้บริษัทเสนอขายหุ้นสามัญต่อประชาชน และเมื่อวันที่ 16 เมษายน 2551 ตลาดหลักทรัพย์ได้พิจารณาข้อมูลของบริษัทแล้วเห็นว่า หุ้นสามัญของบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการรับหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิเป็นหลักทรัพยจดทะเบียน ยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการกระจายการถือหุ้นรายย่อยและมูลค่าทุนชำระแล้ว

(ผู้ลงทุนควรอ่านรายละเอียดข้อมูลในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ก่อนการตัดสินใจจองซื้อหลักทรัพย์)